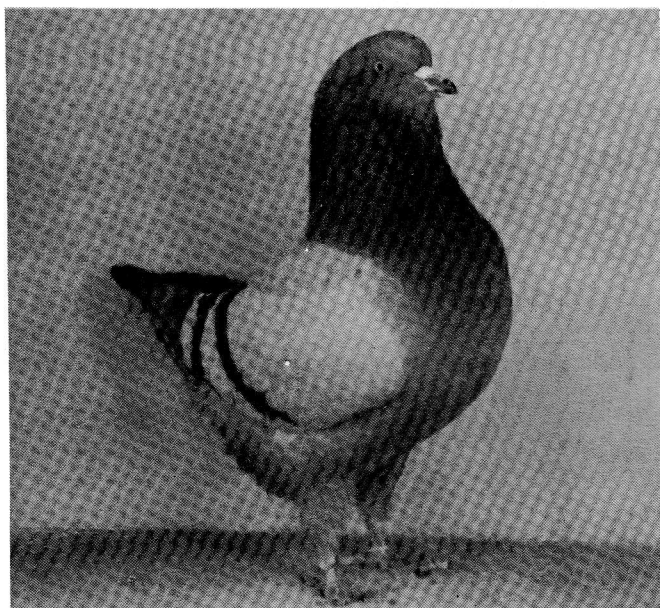

A KING-TENYÉSZTÉS HELYZETE

2.

A színes Kingek helyzete hazánkban

Gondolom, sokan egyetértenek velem abban, hogy a színes Kingek tenyésztésében komoly lemaradást tapasztalhatunk a fehér Kingekhez képest. A legnagyobb gondunk a minőség javítása. Nem tudunk honnan beszerezni jó minőségű színes madarakat. Igaz, jöttek be hazánkba Amerikából kék Kingek, melyeket **Rép László** hozatott

be, de közel sem voltak olyan jó minőségűek, mint amit vártunk. Ugyanezt mondhatjuk el a **dr. Nagy Zoltán** által behozatott vörös és sárga Kingekről is. Azt hiszem, hogy ezek a madarak nem voltak elég jó minőségűek, de rendelkeztek olyan előnyökkel, amelyeket át tudtunk vinni a mi állományunkba. Az Amerikából behozott madarakra például jellemző a nagyon szép egyenes láb, a zárt tollszerkezet, kerek, piros szemgyűrűk és a vízszintes fejtartás. A nálunk tenyésztett színes Kingeknél sajnos az ellenkezőjét tapasztalhattuk. A céltudatos tenyésztés során a magyar és az amerikai galambok keresztezéséből igen jó minőségű színes madarak jöttek ki. Itt van például a kék King, ami minőségben már megközelíti a kiváló minőségű fehérket. Akik látták a **Rép László** és **Seprűs Árpád** által kiállított kékkeket a 92-es országos kiállításon, elismeréssel szólhatnak e madarokról. Más tenyésztők kék King-állományából is láttunk igen jó minőségű egyedeket kiállítva.

Azt hiszem, ha továbbra is céltudatosan folytatják a tenyésztést, igen sok sikerélményben lesz részük a jövőben. Ha annak idején elkeseredtek volna a néhány tenyésztő által becsmért importmadarak miatt, akkor nem itt tartana a színes King tenyésztése.

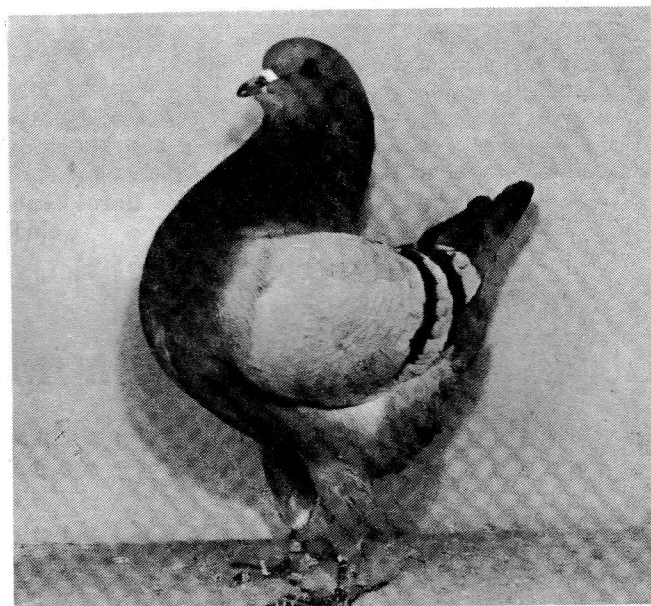
A vörös és a sárga King minősége még tragikusabb volt. Azok a tenyésztők, akik ezeket a színeket tenyésztik, sok nehézséget vállalnak, a siker reménye szinte minimális a fehérrel szemben. De talán ez az az összetettség, amit igen sok tenyésztő szeret. Nem értek teljes

mértékben egyet azokkal a színes Kinget tenyésztőkkel, akik azt állítják: ha két fehérrel összeteszünk, abból csak jók jöhetnek ki. Az igaz, hogy sok pozitívum szól a fehér tenyésztése mellett, de ezek az előnyök csak a bírálóknál jönnek ki a fehér javára.

Ha a vörös és a sárga tenyésztésénél összejön egy jó forma, majdnem biztos, hogy elmegy a szín, a csőr jelzett, vagy gyöngyszemű a madár. E hibák miatt már nem célszerű kiállításra vinni, így marad műhelygalambnak, legrosszabb esetben levágja a tenyésztő. Pedig ezekkel a madarakkal feltétlenül dolgozni kell, igaz, sok türelem szükséges hozzájuk. Én javasoltam, hogy a King-klub kiállításán állítsuk ki ezeket az úgynevezett „színhibrid” madarakat. Akik látták a legutóbbi klubkiállításon ezeket a kiállított galambokat, elismeréssel nyilatkoztak róluk.

Tisztelt tenyésztőtársak! Nem szabad félni a kísérletezéstől, de ebben az esetben is lehetőleg a legjobb minőségű egyedeket kell kiállítani. Én úgy látom, hogy a fehér a legjobb alapanyag, melyet bármilyen színes Kingbe bele lehet vinni minőségjavításként.

A fekete és a babos Kingeknél, főként a feketéknél némi javulást tapasztaltam. Formásabbak lettek és lerövidültek a testek, a tollszerkezet zárt, a láb egyenes és jó a fejtartás. Sajnos a test, vagyis a súly és a fej nagyságával van a legnagyobb gond, de ez szinte minden Kingre vonatkozik. Idősebb tenyésztők talán emlékeznek még a nyíregyházi **Koós Feri** bácsira, aki sajnos már nincs az élők sorában, de ő olyan szép fekete és babos Kingeket tenyésztett, amelyeket máig sem sokat lehet látni. Az utóbbi országos kiállításon babos Kinget

nem is állítottak ki. Nem tudom, mi lehet az oka, pedig ez az a rajzváltozat, ahol jó fehér tojót fekete hímmel párosítva gyorsan ki lehet tenyésztetni a babos Kinget. A német kiállításokon láttam, hogy szinte minden színben megtalálható a babos rajz. Azok a tenyésztők, akik szeretik a rajzváltozatot tenyésztetni, ne hanyagolják el, mert igen sok színnel tudnak kísérletezni és a siker is könnyebben elérhető.

A véletlen hozott össze **Dobra István** King-tenyésztővel, aki kit tanult Németországban és felhatalmazott, hogy tudassam a közvéleménnyel: a németek már 92-ben is az amerikai standard szerint bíráltak. A német King-klub vezetője, **Helmuth Grobel** úr szerint: ők is rájöttek arra, hogy az az irányzat, amit eddig követtek, nem jó, s ők is a helyes irányt választották és ennek szellemében tevékenykednek.

Nagyon örülnék, ha mások is írnanak erről a számunkra szép fajtáról. Az építő jellegű cikkek mindig jót tesznek a fejekben és a tenyésztésben, a bírálóknál is csökkentik az esetleg felmerülő problémákat és nézeteltéréseket, még egységesebbé teszik a szemléletet és a kiértékelést a tenyésztésben.

Pokornyai Sándor
bíró